

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 246/05
23.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Свјетланом Николић, као записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл.245. став 1. Основног кривичног закона, решавајући о жалби Окружног јавног тужиоца у Зрењанину, изјављеној против пресуде Окружног суда у Зрењанину К.52/04 од 27.10.2004. године, у седници већа одржаној дана 23.05.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖЕЊЕМ жалбе Окружног јавног тужиоца у Зрењанину, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Окружног суда у Зрењанину К.52/04 од 27.10.2004. године, тако што Врховни суд Србије оптуженог АА оглашава КРИВИМ за радње описане у изреци првостепене пресуде које правно квалификује као кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл.246. став 1. Кривичног законика ("Сл.гласник РС" бр.85/05 од 06.10.2005. године) и за то кривично дело га ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 6 - шест месеци и изриче меру безбедности одузимања предмета из чл.87. став 3. КЗ у вези чл.246. став 7. КЗ и то: две суве гране зелене биљке индијске конопље - марихуане. Оптужени АА обавезује се на плаћање судског паушала у износу од 5.000,00 (петхиљададинара) у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Зрењанину К.52/04 од 27.10.2004. године оптужени АА је на основу чл.355. тач.1. ЗКП у вези чл.8. став 2. ОКЗ ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл.245. став 1. ОКЗ; на основу чл.197. ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда; на основу чл.69. став 3. ОКЗ привремено одузети предмети по потврди СУП-а Кикинда од 26.12.2003. године одузимају се и након правноснажности пресуде биће уништени.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Зрењанину због повреде кривичног закона на основу чл.367. став 1. тач.2. у вези чл.369. став 1. тач.4. ЗКП с предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац је поднеском Ктж.371/05 од 23.02.2005. године предложио да Врховни суд Србије преиначи првостепену пресуду и оптуженог огласи кривим за кривично дело из чл.245. став 3. ОКЗ и осуди на казну која је предвиђена за то кривично дело.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом па је нашао да је жалба Окружног јавног тужиоца основана.

Пре свега, правилно је првостепени суд на основу признања оптуженог и осталих материјалних доказа - одузетих грана марихуане и физичко-хемијског вештачења биљног материјала (стр.3. и 4. образложења пресуде) неспорно утврдио да је оптужени АА окопавањем, заливањем, брањем, сушењем и чувањем

опојне дроге марихуане у својој кући неовлашћено производио и држао супстанцу која је проглашена за опојну дрогу, свестан да производи исту и да се у овим радњама оптуженог стичу сва законска обележја кривичног дела из чл.245. став 1. ОКЗ.

Међутим, на овако правилно утврђено чињенично стање које се ни жалбом Окружног јавног тужиоца не доводи у сумњу, првостепени суд је погрешно применио кривични закон када је нашао да се не ради о кривичном делу јер представља незнатну друштвену опасност због малог значаја и због незнатности и одсутности штетних последица (чл.8. став 2. ОКЗ), због чега је АА ослободио од оптужбе по чл.355. тач.1. ЗКП.

Међутим, Врховни суд налази, а на што указује и жалба Окружног јавног тужиоца, да се не ради о кривичном делу малог значаја, с обзиром на прописану казну затвора за то дело, нити се ради о незнатности и одсутности штетних последица, будући да је у питању дрога која делује разорно на здравље и радну способност људи и доводи до тешких здравствених проблема, чак и смрти, а и социјалних проблема - конфликта у породици, бекства из породице и др., при чему и количина од 40 грама марихуане није мала и незнатна.

Стога се у овом случају не може применити одредба чл.8. став 2. Основног кривичног закона који је важио у време извршења кривичног дела.

Како је, дакле, првостепени суд неспорно утврдио, а овај суд у потпуности прихватио да је оптужени АА на начин описан у изреци првостепене пресуде уз исцрпно образложење на стр. 3. и 4. исте, неовлашћено производио и држао опојну дрогу, при чему је био свестан да предузима недозвољену радњу, производи опојну дрогу, хоће њено извршење, то га је Врховни суд огласио кривим за кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл.246. став 1. КЗ. Ово стога што је 01.01.2006. године ступио на снагу Кривични законик ("Сл.гласник РС" бр.85/05 од 06.10.2005. године) у даљем тексту КЗ, по коме је за кривично дело из чл.246. став 1. поменутог законика прописана блажа казна затвора од 2 - две до 12 - дванаест година од оне предвиђене чл.245. став 1. ОКЗ (најмање 5 - пет година), па се у смислу чл.5. став 2. КЗ има применити Кривични законик, а не ОКЗ.

Будући да је оптужени оглашен кривим за кривично дело у питању, то га је овај суд применом одредби чл.45., 54., 56. и 57. став 1. тач.3. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 6 - шест месеци.

Приликом одмеравања казне, Врховни суд је имао у виду тежину кривичног дела, кривицу оптуженог и остале олакшавајуће и особито олакшавајуће околности (чл.54. и 56. КЗ). Оптужени је у потпуности признао кривично дело, породичан је, отац троје малолетне деце, од извршења кривичног дела протекло је доста времена јер је извршено 2003. године, а није занемарена чињеница раније осуђиваности оптуженог али доста давно - 1992. године и то за друго кривично дело из чл.174. КЗ РС за које му је изречена условна осуда. Стога је изречена казна затвора по налажењу овога суда довољна и неопходна за остваривање сврхе кажњавања предвиђене чл.42. КЗ.

Како је законом одређено обавезно одузимање предмета опојне дроге, изречена је мера безбедности одузимања предмета сагласна одредби чл.87. став 3. у вези чл.246. став 7. КЗ.

И на крају, будући да је оптужени оглашен кривим, то је у смислу чл.196. став 1. ЗКП у вези чл.193. став 2. тач.9. и став 3. ЗКП, обавезан да плати паушални износ чија висина је одређена с обзиром на трајање и сложеност поступка као и имовно стање оптуженог.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци пресуде, у смислу одредбе чл.391. став 1. ЗКП.

З а п и с н и ч а р Председник већа-судија

Свјетлана Николић, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Мирјана Војводић

вг

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде дозвољена је жалба Врховном суду Србије као суду трећег степена, у року од 15 дана од дана достављања.